

DE BIESBOSCH EXCURSIE: EEN SFEERTEKENING

door

A.S.H. Breure

Het was een druilerige, koude dag toen op 6 november een kleine 15 leden zich verzamelden in het Bezoekerscentrum De Hollandse Biesbosch bij Dordrecht. De warme koffie of chocolademelk gaf ons voldoende moed om tegen half elf naar de steiger te gaan, waar een roeiboot klaarlag voor de overtocht. Joop Eikenboom zette zijn beste beentje voor en roeide driemaal heen en weer om iedereen naar de polder 'Kikvorsch of Otter' te brengen (fig. 1). Al snel werden de zeven aan lange stokken door het water gehaald door de zoetwaterliefhebbers (fig. 2). De 'landmensen' doken de struiken in, doorzochten de strooisellaag of zochten boomstammen af. De groep viel in kleinere groepjes uiteen, die steeds weer wisselden qua samenstelling. En zo vorderden we langzaam door het landschap (fig. 3).

Al snel werden de eerste vondsten met elkaar besproken: *Corbicula*, *Planorbis*, *Pisidium*,... Ook bij de landslakken veel algemene soorten. Materiaal werd met elkaar gedeeld en enkele nieuwe leden kregen tekst en uitleg over vondsten. Vlak naast het dijkje waarover we liepen werd een rijke vindplaats aangetroffen in enkele ondiepe poelen.

Bij het begin van de Sterling Griend kwamen we Hendrik Wallbrink en Joop Eikenboom weer tegen. Ze bleken vooruit gelopen te zijn en hadden de plaats waar het getijdeslakje *Mercuria confusa* moest voorkomen al flink bemonsterd. Het doel van de excursie was om mede in het kader van het Atlasproject Nederlandse Mollusken (ANM), vast te stellen dat deze soort -ondanks de geringere getijdenwerking- nog steeds in De Biesbosch voorkomt. En dat is dus gelukt. Door het wassende water waren de basaltblokken, waar Hendrik en Joop de soort op hadden aangetroffen, inmiddels al aardig onder water verdwenen. De anderen moesten vanaf een bruggetje met hun zeef flink porren (fig. 4), maar met succes!

Waar de zoektocht naar Clausiliidae in het begin niets had opgeleverd kwamen we nu in een gedeelte waar ook knotwilgen groeiden. IJverig speuren leverde tenslotte een boom op waar twee exemplaren van *Balea biplicata* werden bemachtigd.

Rond drie uur 's middags keerden wij weer terug naar de plaats waar de roeiboot was afgemeerd. De hoge stand die het water inmiddels had bereikt maakte het even moeilijk om de boot weer los te krijgen. Joop dook onverschrokken het water in (fig. 5) en bracht ons tenslotte weer terug naar de overkant.

In het bezoekerscentrum werd de eerste balans opgemaakt onder het genot van koffie, thee of warme chocolademelk. Ruim dertig soorten werden buitgemaakt. (Een uitgebreid verslag met soortenlijst verschijnt in een komend Cb). Maar los van dit malacologische resultaat vond ik deze excursie al geslaagd door de goede sfeer. Zo mogen er meer excursies komen!